

Divný povoz jede krajinou,
kůň známou cestou klopýtá.
Podél cesty je rybník s hladinou,
která tiše naříká.
S písni často mlynář vstával,
s písni večer uléhal.
Jeho mlýn ve vísce soumraku
po dlouhá léta klapával.

Spolu s ním tu býval čeledín,
za těžkou prací uměl vzít.
Přilnul k jeho srdci jako syn,
kterého si přál vždy mít.
Kdo měl nouzi, tomu říkaval:
"Zaplatíš až bude líp"
Dobrym slovem naděj rozdával,
dával lidem sílu žít.

Štěstí v patách stíhá neštěstí,
je zrádnější než bouře z hor.
Ohně dým dobré nevěstí,
zachvátil vesnici mor.
Den za dnem i víra prohrává
a bledá dáma kráčí blíž.
Každý den čeledín zapřahá
a zatlouká další kříž.

Obecní zvon dlouho vyzvání,
s pláčem zvolna utichá.
Žádná pomoc, strach ji zahání,
jak zvadlá kytká usychá.
Pustá jsou všechna obydlí,
ovce nikdo nesčítá,
jenom vůz s žalostým nákladem
hrobník mlčky přivítá.

Divný povoz sám bloudí krajinou,
kůň známou cestou klopýtá.
Vedle mlynáře sedí čeledín,
svou rukou se ho dotýká.
Nezvaná rána morová
konec v ohni nalézá,
snad naposled se koně zastaví,
však nikdo z vozu neslézá.